

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. september 2019
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Fie Clement Beisheim
Sagsnr.: 2019-0030-2397
Dok.: 1195475

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 120 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. august 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Jesper Hagen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 120 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 5. august 2019 vedr. Politiets manglende aktivitet/efterforskning på anmeldte sager, jf. REU Alm. del – bilag 40, herunder redegøre for om ministeren finder Politiets indsats, som den beskrives i henvendelsen, tilfredsstillende? Desuden bedes ministeren oplyse, om ministeren deler den opfattelse, at opklaring af borgernes og virksomhedernes sager skal have højere prioritet, end tilfældet angiveligt har været i de skitserede sager, og i bekræftende fald redegøre for hvad ministeren vil gøre for at sikre en højere prioritering af sagerne hos Politiet?”

Svar:

Der er ingen tvivl om, at der er udfordringer med sagsbehandlingstider i politiet og i anklagemyndigheden.

Jeg mener, at der er behov for at opprioritere sager om personfarlig kriminalitet, som ofte er dybt traumatiserende for ofret. Derfor bad jeg kort efter min tiltræden Rigspolitiet og Rigsadvokaten om en plan for, hvordan sagsbehandlingstiden kan nedbringes i sager om personfarlig kriminalitet – netop fordi disse sager er særligt traumatiserende for ofrene.

Konkret skal planen sikre, at der ved udgangen af næste år er 20 pct. færre verserende sager om personfarlig kriminalitet sammenlignet med udgangen af 1. halvår 2019. Samtidig skal der skæres 20 pct. af alderen på sagerne i bunken. Og endelig skal den gennemsnitlige sagsbehandlingstid være nedbragt med 20 pct. ved udgangen af næste år.

I lyset af, at politiet har begrænsede ressourcer, vil denne prioritering på den korte bane kunne komme til at ske på bekostning af øvrige sagsområder. Det er selvfølgelig ikke optimalt, for i hver enkelt sag er der et menneske, der bliver sat i en urimelig situation.

Specifikt omkring indbrud er dette så indgribende over for den enkelte, at jeg har givet politiet og anklagemyndigheden besked på, at handlingsplanen ikke må føre til en nedprioritering af sager om indbrud i forhold til indsatsen i dag.